

മൂന്നുപറ്റുമ്മ ജാറം

അമീർ ഒതുകുങ്ങൾ

ദർഗ്ഗകൾ കഥപറയുമ്പോൾ എന്ന അന്വേഷണ പരമ്പരക്ക് തുടക്കമിടുമ്പോൾ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നത്, കേരളത്തിൽ ഇന്ന് സമസ്തക്കാർ കൊടുനടക്കുന്ന ഔലിയാക്കളെന്ന് വിളിക്കുന്ന ചിലരുടെ ജീവചരിത്രവും അവ ഇസ്‌ലാമുമായി എത്രത്തോളം ബന്ധമുണ്ട് എന്നത് ക്യൂബൂരികൾതന്നെ പുറത്തിറക്കിയ പുസ്തകങ്ങളിലൂടെതന്നെ വിലയിരുത്തുക എന്നതുമായിരുന്നു. പക്ഷെ മഖ്ബറകളുടെ ഉള്ളറകൾതേടി ഒരുപറ്റം ഇസ്‌ലാഹി പ്രവർത്തകർ മൂന്നുവർഷത്തോളം ഇന്ത്യയുടെ ഒറ്ററ്റുമ്മതൽ മറ്റേ അറ്റംവരെയുള്ള ദർഗ്ഗകളിലൂടെ ചുറ്റിക്കറങ്ങുകയും അവിടെയുള്ള അന്വേഷണങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ അഭിമുഖങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി അത് വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഞെട്ടിക്കുന്ന വിവരങ്ങളാണ് ലഭ്യമായത്. പലപ്പോഴും ഇവർ മുസ്‌ലിംകളോ അതോ ഹൈന്ദവരോ അതുമല്ലെങ്കിൽ ഇസ്‌ലാമിന്റെ പേരിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പുതിയൊരു മതവിഭാഗമോ എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായും തോന്നിപ്പോകുന്ന രീതിയിലായിരുന്നു ഓരോ ദർഗ്ഗയിലേയും അവിടുത്തെ വിചിത്രമായ വിശ്വാസ ആചാരങ്ങളുടേയും രീതി. ഹൈന്ദവ വിശ്വാസാചാരങ്ങളും ശീതസവും സൂഫിസവും കൂട്ടിക്കുഴച്ച ഒരു അവിയൽ വിശ്വാസാചാരമാണ് ദർഗ്ഗകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുനടക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഏതൊരു ദർഗ്ഗയിലേയും വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ ഇസ്‌ലാമല്ലാത്ത ഏത് മതവിശ്വാസികൾക്കും ഉൾക്കൊള്ളാനും ആചരിക്കാനും മാത്രം വിശാലമാണ്. കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദർഗ്ഗകളിലെ ഭക്തന്മാരിൽ നല്ലൊരു ശതമാനവും ഹൈന്ദവരായത് ഇതുകൊണ്ടാണ്. ഇസ്‌ലാമിലെ ഏക ദൈവ വിശ്വാസത്തിലും ഏകദൈവം വിളംബരം ചെയ്ത ആചാരങ്ങളിലും തൃപ്തിയും അനുഭൂതിയും ലഭിക്കാത്ത ക്യൂബൂരികൾ ദർഗ്ഗകളിൽ സായുജ്യം കണ്ടെത്തുമ്പോൾ മുപ്പത്തിമുക്കോടി ദേവകളെ പൂജിക്കുന്ന ഹൈന്ദവ വിശ്വാസികളും ദർഗ്ഗകളിൽ അഭയം കണ്ടെത്തുന്നു. ഒരേ സമയം പൊട്ടുതൊടുകയും അതിന് മുകളിൽ തൊപ്പിയരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിചിത്രമനുഷ്യരേയും അവരുടെ ആചാരങ്ങളേയും കാണണമെങ്കിൽ ദർഗ്ഗകളിൽ തന്നെ പോകണം. “ഞാനാരാധിക്കുന്നതിനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നില്ല, നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതിനെ ഞാൻ ആരാധിക്കുകയുമില്ല, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ മതം എന്നിരിക്കെന്റെ മതം” എന്ന കണിശവും കർക്കശവുമായ വിശ്വാസനിലപാടാണ് പരിശുദ്ധ കൂർആനിന്റേതെങ്കിൽ കൂർആനിൽനിന്നും ബഹുദൂരം അകന്ന ക്യൂബൂരികൾ ഹൈന്ദവവിശ്വാസ ആചാരങ്ങൾ കടമെടുക്കുന്നതും ഇത്തരം ദർഗ്ഗകളിൽ ഹൈന്ദവർ കുത്തിമറിയുന്നതും പുതുമയല്ല. ഇന്ത്യയിലെ പല ദർഗ്ഗകളിലും ഹൈന്ദവ വിശ്വാസാചാരങ്ങളുടെ സ്വാധീനം വളരെ വലുതാണ്. ഹൈന്ദവർക്ക് നിലവിലുള്ളുണ്ടെങ്കിൽ ക്യൂബൂരികൾക്കുമുണ്ട് നിലവിലുണ്ട്. ആ വിളക്കിന്റെ തട്ടുകൾക്കനുസരിച്ചാണ് ശിർക്കും താഹീദും വേർതിരിയുന്നതെന്ന പരിഹാസ്യമായ ഫൽവകളും ഇവിടെ ജന്മം കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. നിലവിലുള്ളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ചോദ്യം പൊന്മള അബ്ദുൽ ഖാദർ മുസ്‌ലിയാരോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ ലഭിച്ച മറുപടി, “ഹൈന്ദവ നിലവിലുണ്ടെന്ന് ഒരുപാട് തട്ടുകളുണ്ടെന്നും നമ്മുടേതിന് അതില്ല” എന്നുമായിരുന്നു. ഹൈന്ദവ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ശയനപ്രദക്ഷിണമുണ്ടെങ്കിൽ ദർഗ്ഗകളിലുമുണ്ട് ശയനപ്രദക്ഷിണം. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ തുലാഭാരമുണ്ടെങ്കിൽ ദർഗ്ഗകളിലുമുണ്ട് തുലാഭാരം. രണ്ടിടങ്ങളിലും ഇല്ലാത്ത ഒരേയൊരു സാധനം മാത്രമേയുള്ളൂ. അതാണ് ഏകദൈവ ആരാധന. ഹൈന്ദവ വിശ്വാസപ്രകാരം സൂഷ്ടികളെ പരിപാലിക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും ജോലികളും ദൈവങ്ങൾക്ക് വിഭജിച്ചുനൽകിയിരിക്കുകയാണ്. സൂഷ്ടിപ്പ് ബ്രഹ്മാവിന്റേതാണെങ്കിൽ സംഹാരം ശിവന്റേതാണ്. ഐശ്വര്യത്തിനും സമ്പത്തിനും ഒരു ദേവിയാണെങ്കിൽ അറിവിന് മറ്റൊരു ദേവി

യാണ്. വിഘ്നം നീക്കാൻ ഗണപതിയാണ്. അങ്ങനെയങ്ങനെ പോകുന്നു അവരുടെ വിചിത്രമായ വിശ്വാസാചാരം.

ഏതാണ്ട് അതിനോട് സമാനമോ അല്ലെങ്കിൽ അതിനപ്പുറമോ ആണ് ക്യാബൂരികൾ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന പല ദർശകളിലേയും വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ. സന്താനസൗഭാഗ്യത്തിന് ഒരു ദർശ. പാമ്പിൻ വിഷത്തിന് വേറെയും ദർശ. മംഗല്യ സൗഭാഗ്യത്തിന് മറ്റൊരു ദർശ. തടസ്സങ്ങൾ നീങ്ങാൻ വേറെ ന്. അൽഭുതകരവും അമ്പരപ്പിക്കുന്നതുമാണ് ക്യാബൂരി ചര്യകൾ. ഹൈന്ദവ സന്യാസങ്ങളിൽ നിന്ന് ഊർജ്ജം ഉൾക്കൊണ്ട സൂഫിസവും ആ സൂഫികളെ കെട്ടുപിണഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ദർശാസമ്പ്രദായങ്ങളും അവിടെ നടക്കുന്ന ആചാരങ്ങളും ഇസ്ലാമികമായിരിക്കണമെന്ന് നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നതാണ് അന്യായം.

ഇസ്ലാമിന്റെ പേരിൽ നടക്കുന്ന ഈ പേക്കൂത്തുകൾ പലതും മുജാഹിദുകൾ വെളിച്ചത്ത് കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ, പൊതുജനം അതുകണ്ട് മുക്കത്ത് വിരൽവെച്ചപ്പോൾ “അതെല്ലാം ഉത്തരേന്ത്യയിലാണെന്നും ആ രക്തത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് പങ്കില്ലെന്നും” പറഞ്ഞ് കൈ കഴുകാനാണ് സമസ്തയുടെ പിലാത്തോസുമാർ ശ്രമിച്ചത്. ഇസ്ലാമിനോടുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ടാണു മല്ല അങ്ങനെ തടിയുമാൻ ഈ പുരോഹിതന്മാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. മറിച്ച്, തങ്ങൾ പറയുന്നതെല്ലാം അണ്ണാക്ക് തൊടാതെ വിഴുങ്ങുന്ന ഒരു തലമുറയല്ല ഇപ്പോൾ ഉള്ളതെന്ന തിരിച്ചറിവും മുജാഹിദുകൾ ഇവിടെ ശക്തരാണെന്ന ഭയപ്പാടുമാണ് അവരെ അങ്ങനെ പറയാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം നടക്കുന്നത് ഉത്തരേന്ത്യയിലാണോ? അല്ല. കേരളത്തിലും സമസ്ത ക്യാബൂരികളുടെ ഇടയിൽ ഇത്തരം ആചാരങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ടെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. കണ്ണൂർ ജില്ലയിലെ പാപ്പിനിശ്ശേരിയിലെ മൂന്നുപെറ്റുമ്മജാറം ഇത്തരത്തിൽ പെട്ട ഒന്നാണ്.

നാലുദർശകളാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. മൂന്നുമക്കളുടേയും ഒരു മാതാവിന്റെയും എന്നാണ് ഐതിഹ്യം. എന്നാൽ ഏതാണ് ഈ പെറ്റുമ്മയെന്നോ ആരാണ് അവരുടെ മക്കളെന്നോ ചോദിച്ചാൽ കൈ മലർത്താൻ മാത്രമാണ് ദർശയുടെ അന്തേവാസികൾക്കുപോലും സാധിക്കുന്നത്. ഏതാണ് ഈ മൂന്ന് പെറ്റുമ്മ? എവിടുത്തുകാരിയാണവർ? അവർ മുസ്ലിമായിരുന്നോ? അവരുടെ ചരിത്രമെന്ത്? ആ ചരിത്രത്തിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ അംശമുണ്ടോ? അതോ അങ്ങനെയൊരു പെറ്റുമ്മതന്നെ യുണ്ടോ? അതുമല്ലെങ്കിൽ ഈ ദർശകൾക്കുള്ളിൽ ശവത്തിന്റെ എന്തെങ്കിലും ഒരുഅംശമുണ്ടോ? അറിയില്ല. മുളളിലും മുരടിലും കല്ലിലും കരടിലുമെല്ലാം ഭക്തിയുടെ സായുജ്യം കണ്ടെത്തുന്ന ക്യാബൂരികൾക്ക് അത് അറിയണമെന്നുമില്ല.

വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് കാടുപിടിച്ച് മനുഷ്യവാസമില്ലാതെ കിടന്നിരുന്ന സ്ഥലമാണിത്. അക്കാലത്ത് ഈ സ്ഥലത്ത് ഒരു പള്ളിയുണ്ടായതായി പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. കാട്ടിൽപള്ളി എന്ന പേര് വരാൻ കാരണം ഇതാണ്. വിറക് പെറുക്കാനോ മറ്റോ ഈ കാട്ടിൽ വന്ന സ്ത്രീകളാരോ ഇവിടെ ഒരു സ്ത്രീ പ്രസവിച്ചുകിടക്കുന്നതായി കണ്ടു എന്നതാണ് ഐതിഹ്യത്തിന്റെ തുടക്കം. ആ സ്ത്രീകൾ ആളുകളെ കുട്ടിച്ചെന്നപ്പോൾ ഈ സ്ത്രീയും മൂന്നുമക്കളും മറപെട്ടുകിടക്കുന്നതായി കണ്ടത്രേ. അവിടെ തുടങ്ങുന്നു കെട്ടുകഥകൾ. ഈ സ്ത്രീ അറേബ്യയിൽനിന്നും വന്ന ഒരു ബീവിയാണെന്നതായിരുന്നു ആദ്യത്തെ വെടി. ഈ സ്ത്രീയേയും മക്കളേയും ജീവനോടെ കണ്ടവരോ സംസാരിച്ചവരോ ആരുമില്ല. പിന്നെങ്ങനെയാണ് അറേബ്യയിൽനിന്ന് വന്നതാണെന്ന് ക്യാബൂരികൾക്ക് മനസ്സിലായത്? എങ്ങനെയാണ് അത് ബീവിയാണെന്ന് മനസ്സിലായത്? ആ മയ്യിത്തിന്റെ അരികിൽ നിന്ന് വല്ല പാസ്പോർട്ടോ മറ്റുവല്ല തിരിച്ചറിയൽ കാർഡോ ക്യാബൂരികൾക്ക് കിട്ടിയോ? ഇനി അങ്ങനെയൊരു സ്ത്രീയേയും കുട്ടിയേയും കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ ഒരുപക്ഷെ ഏതെങ്കിലും നാട്ടിൽ നിന്ന് തെണ്ടിത്തിരിഞ്ഞുവന്ന ആരോരുമില്ലാത്തവരായിരിക്കാം. ഒരുപക്ഷെ പട്ടിണികിടന്ന് മരിച്ചതാകാം. അല്ലെങ്കിൽ വല്ല കാട്ടുമൃഗങ്ങളോ മറ്റുവല്ല നരാധമന്മാരോ വകവരുത്തിയതാകാം. എന്നിട്ടാരുമറിയാതെ കുഴിച്ചിട്ടതാകാം. യാഥാർത്ഥ്യത്തോട് അടുത്തുനിൽക്കുന്നത് ഇതൊക്കെയാണ്. മറ്റുരീതിയിലുള്ള പ്രചാരണങ്ങൾ വെറും മിഥ്യാസങ്കല്പങ്ങളാണ്. ഒരു ബീവിയെന്ന വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവർക്ക് പിൻബലമുണ്ടാക്കാനായിരിക്കാം സ്വദേശം അറേബ്യയാക്കി

കുബുരികൾ അവതരിപ്പിച്ചത്. ഈ സ്ത്രീ മുസ്ലിമാണോ എന്നതിന് യാതൊരു രേഖയുമില്ല. മറിച്ച്, അമുസ്ലിമാകാനാണ് സാധ്യതയേറെയും. കാരണം, അറേബ്യയിലുള്ള ഒരു ബീവിക്ക് തെണ്ടിത്തിരിഞ്ഞ് മരിക്കാനായി മാത്രം കണ്ണൂരിലെ പാപ്പിനിശ്ശേരിയിൽ എത്തേണ്ട കാര്യമില്ല. ഈ സ്ഥലം അക്കാലത്ത് ഒരു അമുസ്ലിമിന്റെ കയ്യിലായിരുന്നുതാനും.

ഇതിന് മറ്റൊരു ഐതിഹ്യം കൂടിയുണ്ട്. പണ്ടുകാലത്ത് ആരുടെയൊക്കെയോ പശുക്കൾ ഈ സ്ഥലത്ത് മേഞ്ഞുനടക്കുകയും ആ പശുക്കളെ ആരോ അടിച്ചുവീഴ്ത്തുകയും ചില രാത്രികളിൽ അവിടം വെളിച്ചം കാണാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പ്രചരിച്ച ചില കഥകളുടെ അടിസ്ഥാനം ചില ആലിമീങ്ങളോട് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അവർ പുറത്തുവിട്ടതാണത്രേ മൂന്നുപെറ്റമ്മക്കഥ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഇതിന്റെ ഉറവിടം അന്വേഷിക്കാൻ മിനക്കെട്ടാൽ ഉള്ളിത്തോല് പൊളിച്ചതുപോലെ അവ സാനം ശൂന്യമായി മാറും.

എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ട് കിട്ടിയാലും അതിന്മേൽ കെട്ടിമറിയുന്ന കുബുരികൾക്ക് ഈ മൂന്ന് പെറ്റമ്മക്കഥയും വിശ്വസിച്ചു അംഗീകരിക്കാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമുണ്ടായില്ല. അവർ അത് വിശ്വസിച്ചു. ഭക്തി തേടി അവിടെയെത്തി. ഒരു ശിർക്കിന്റെ കേന്ദ്രംകൂടി തുറക്കപ്പെട്ടു. തങ്ങളാൽ ആകും വിധം ഓരോരുത്തരും കള്ളക്കരാമത്തുകൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഇന്ന് കുബുരികൾക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത ഒരു കേന്ദ്രമാണ് മൂന്നുപെറ്റമ്മജാറം. സ്ത്രീകളുടെയും കുട്ടികളുടെയും സ്പെഷ്യലിസ്റ്റാണ് ഈ ജാറം. സ്ത്രീകളേയും കുട്ടികളേയും ബാധിക്കുന്ന എന്ത് പ്രശ്നങ്ങളും ഇവിടെനിന്ന് പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്ന് അന്ധവിശ്വാസികളായ കുബുരികൾ ഉറച്ചുവിശ്വസിക്കുന്നു.

പത്ത് വർഷം മുമ്പുവരെ ചന്തയും മറ്റു കച്ചവടങ്ങളും ഈ ദർഗയുടെ കോമ്പംഗളിൽതന്നെ യായിരുന്നു. ഇന്നതൊന്നുമില്ല. പകരം എരിവും പൂളിവും ആവശ്യത്തിലുമപ്പുറം ചേർത്ത് ശിർക്ക് അഭംഗുരം വിറ്റുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടുത്തെ വഴിപാടുകളും നേർച്ചകളും അതിവിചിത്രങ്ങളും പരിഹാസ്യവുമാണ്. സ്ത്രീകളുടെ ആർത്തവസംബന്ധമായ ക്രമക്കേടുകൾക്കുപോലും ഇവിടം നേർച്ചയർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് രസകരം. കുഞ്ഞുടുപ്പുകൾ, പട്ടുവസ്ത്രങ്ങൾ, ചുവപ്പുകൊടി എന്നിവയാണ് ഇവിടുത്തെ പ്രധാന നേർച്ചവസ്തുക്കൾ. സ്ത്രീകൾക്കുണ്ടാകുന്ന ക്രമം തെറ്റിയ ആർത്തവത്തിനാണത്രേ ചുവപ്പുകൊടി നേർച്ചയാക്കുന്നത്. തമിഴ്നാട്ടിലും കർണ്ണാടകയിലുമുള്ള ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഇത്തരം ആചാരങ്ങൾ കണ്ടുവരാറുണ്ട്. അഹ്ലുസ്സുന്നത്തി വൽ ജമാഅത്ത് തങ്ങളാണ് നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്നത് എന്ന് നാഴികക്ക് നാൽപ്പത് വട്ടം ആക്രോശിക്കുന്ന സമസ്ത പണ്ഡിതന്മാരുടെ മുക്കിൻചുവട്ടിലാണ് ഈ വക പേക്കുത്തുകൾ നടമാടുന്നത് എന്ന് ഓർക്കുക. ആർക്കും പ്രതിഷേധമില്ല. പരിഭവവുമില്ല. മഹല്ലിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കലില്ല. ബഹിഷ്കരണവുമില്ല. കാരണം വ്യക്തമാണ്. ഇത്തരം ദർഗകളിൽ നടക്കുന്ന 'കരാമത്തു'കളുടെ വിറ്റഴിയലുകളുടെ ഒരു ഓഹരി ഈ പുരോഹിതന്മാരുടെ പോക്കറ്റിലും വന്നുവീഴുന്നുണ്ട്. കാൾ കിട്ടിയാൽ പാറ ചോറാക്കിമാറ്റാനുള്ള ഏത് ഫത്വകളും ന്യായീകരണങ്ങളും ഇവരുടെ പക്കൽ റെഡിയാണല്ലോ. തങ്ങളുടെ അനുയായികൾ ചെയ്യുന്നത് ഹൈന്ദവ വിശ്വാസമായാലും സാക്ഷാൽ ജൂത ആചാരമായാലും കേരളത്തിലെ കുബുരി പണ്ഡിറ്റുകൾക്ക് യാതൊരു പ്രശ്നവുമില്ല. ഹൈന്ദവ മഠങ്ങളിലും ക്രിസ്ത്യൻ ധ്യാനകേന്ദ്രങ്ങളിലും തങ്ങളുടെ അനുയായികളുടെ പങ്ക് വലുതാണ് എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ കുബുരി പുരോഹിത്യം ഇപ്പോൾ അതിന് തടയിടാൻ ശ്രമിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇതൊക്കെയാണ്. ആ ആചാരങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ഇസ്ലാമീകരിക്കുക. അതിന് ഏതെങ്കിലും ഒരു ജാറം കിട്ടിയാൽ മതി. പേരെക്കെ അനുയോജ്യമായത് കുബുരികൾ കണ്ടെത്തും. നാലെണ്ണം പെറ്റതാണെങ്കിൽ നാല് പെറ്റമ്മജാറം. ഒന്നു പെറ്റതാണെങ്കിൽ ഒന്നുപെറ്റമ്മജാറം. ഇനി ഒന്നും പെറ്റതാണെങ്കിൽ മച്ചിയമ്മ ജാറം. പേരിനാണോ കുബുരികൾക്ക് പത്തം. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പേരിലാണോ കുബുരികളുടെ 'കരാമത്തു'കൾ നിലകൊള്ളുന്നത്?